

Ändringsförslag 33**Zbigniew Ziobro, Jacek Włosowicz, Jacek Olgierd Kurski**
för EFD-gruppen**Betänkande****A7-0047/2014****Anne Delvaux, Konrad Szymański**En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030
COM(2013)0169 – 2013/2135(INI)**Alternativt förslag till resolution (artikel 157.4 i arbetsordningen) som ersätter ett
resolutionsförslag som inte avser lagstiftning A7-0047/2014****Europaparlamentets resolution om en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030***Europaparlamentet utfärdar denna resolution*

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 januari 2014 *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030* (COM(2014)0015), där det efterfrågades ett mål om att koldioxidutsläppen fram till 2030 skulle minska med 43 procent jämfört med nivåerna 2005 inom den sektor som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, genom att den årliga linjära minskningsfaktor som fastställts i direktiv 2003/87/EG skulle öka till 2,2 procent,
- med beaktande av kommissionens förslag till beslut av den 22 januari 2014 om upprättande och användning av en reserv för marknadsstabilitet för unionens utsläppshandelssystem och om ändring av direktiv 2003/87/EG (COM(2014)0020), där det införs ett skattepolitiskt instrument som innefattar förhandsbestämda harmoniserade kostnader för utsläppt kol inom EU och liknar en skatt på utsläppt kol,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 192.2 c och 194,
- med beaktande av förklaring nr 35 till artikel 194 i EUF-fördraget¹ som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antagit Lissabonfördraget,
- med beaktande av punkt 2(b) i beslut -/CP.19 *Further advancing the Durban Platform* från den 19:e partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar,
- med beaktande av rapporten från den verkställande kommittén från det 38:e mötet i Internationella civila luftfartsorganisationens (ICAO) generalförsamling, där internationella flygbolag undantas från EU:s utsläppshandelssystem och alla åtgärder uppskjuts till 2020,
- med beaktande av direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003² där EU:s

¹ EUT C 326, 26.10.2012, s. 351.

² EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

- utsläppshandelssystem upprättas på grundval av rättsliga åtaganden som inskrivits i Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar,
- med beaktande av rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002¹ om godkännande av Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar,
 - med beaktande av Kyotoprotokollet från 1997 till det internationella fördraget FN:s ramkonvention om klimatförändringar från 1992, där det fastställdes rättsligt bindande åtaganden och utsläppshandel för att minska koldioxidutsläppen,
 - med beaktande av rådets beslut 94/69/EG av den 15 december 1993², om godkännande av FN:s ramkonvention om klimatförändringar,
 - med beaktande av det internationella fördraget FN:s ramkonvention om klimatförändringar som föreslogs vid FN:s konferens om miljö och utveckling (Unced), vilken anordnats i Rio av Unceds kanadensiske generalsekreterare Maurice F. Strong,
 - med beaktande av beslut 14/20 (om de globala klimatförändringarna) som den 17 juni 1987 fattades av styrelsen för FN:s miljöprogram och där man enhälligt antog förslaget till beslut UNEP/GC.14/L.37/Add.1 - C, med text som framlagts från Förenta staternas sida, och med stöd av vilket Mellanstatliga panelen för klimatförändringar sedermera inrättades 1988,
 - med beaktande av FN:s konferens om den mänskliga miljön (världstoppmötet i Stockholm), som anordnades i Stockholm 1972 av Maurice F. Strong, som var Kanadas vice minister för utlandsbistånd och där FN:s miljöprogram inrättades,
 - med beaktande av att Förenta staterna som stod för 36 procent av världens utsläpp 1990 inte ratificerat Kyotoprotokollet,
 - med beaktande av att Kanada frånträdde Kyotoprotokollet den 12 december 2011,
 - med beaktande av att Kyotoprotokollet upphörde att gälla den 31 december 2012, utan att något bindande internationellt fördrag antagits och ratificerats av dem som släpper ut mest koldioxid i världen,
 - med beaktande av att kommissionen planerat att anknyta EU:s utsläppshandelssystem med Australiens system för minskning av utsläppt kol, men att detta inte lyckats efter det att Australiens regering den 15 oktober 2013 beslutat att senast den 1 juli 2014 avskaffa skatten på utsläppt kol,
 - med beaktande av att Kyotoprotokollet från 1997 innehöll icke-bindande mål för Kina, som släpper ut mest växthusgaser i hela världen och som ökat sina utsläpp med 290 procent sedan 1990, såsom det stod i kommissionens meddelande COM(2014)0015,
 - med beaktande av Europeiska rådets slutsatser, som antagits av medlemsstaternas stats-

¹ EUT L 130, 15.5.2002, s. 1.

² EGT L 33, 7.2.1994 s. 11.

eller regeringschefer den 22 maj 2013, och av följande skäl:

- A. Enligt Europeiska rådets slutsatser från den 22 maj 2013 är "tillgången till ekonomiskt överkomlig och hållbar energi för våra ekonomier [...] avgörande" och EU bör "främja sin konkurrenskraft och anta utmaningen med höga priser och kostnader".
- B. FN:s miljöprogramms initiativ såsom Unced och FN:s ramkonvention om klimatförändringar har legat till grund för Kyotoprotokollet och i sista hand för direktiv 2003/87/EG om EU:s utsläppshandelssystem, samt för ändringen av det direktivet genom direktiv 2009/29/EG, såsom ett led i klimat- och energipaketet 2008.
- C. De som släpper ut mest koldioxid, såsom Kina och Indien, var inte bundna av Kyotoprotokollets mål om minskade koldioxidutsläpp.
- D. Förenta staterna ratificerade inte Kyotoprotokollet.
- E. Kanada frånträdde Kyotoprotokollet efter dess ratificering.
- F. Kyotoprotokollet upphörde att gälla den 31 december 2012.
- G. Överlag var det bara EU- och Eftamedlemsstater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som beslutade att förlänga sina Kyotoåtaganden fram till 2020 (KP 2).
- H. De som släpper ut mest koldioxid i världen, såsom Förenta staterna, Japan, Kanada, Kina och Indien, avvisade uttryckligen tanken på några åtaganden med stöd av förlängningen av KP 2, så att Europas länder blev de enda som förbundit sig följa FN:s agenda för klimatförändringar.
- I. Av besluten från den senaste partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP 19) framgår det att ekonomier som konkurrerar med varandra på världsmarknaden inte vill ta på sig några åtaganden om framtida minskningar av växthusgaser.
- J. I beslut 2(b) som ingår i slutsatserna från den senaste partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP 19) uppmanas alla parter enbart att inleda eller intensivifiera förberedelser på det nationella planet inför de nationellt fastställda bidrag de ämnar ge, utan att detta påverkar bidragens juridiska karaktär och att detta bör ske genom att det antas ett protokoll, ett annat rättsligt instrument eller ett överenskommet resultat med stöd av konventionen och att detta ska gälla för alla parter och syfta till att de ska uppnå konventionens mål, i den form de fastställts i artikel 2, varjämte parterna i god tid före den 21:a partskonferensen (senast under första kvartalet av 2015, av de parter som är beredda därtill) ska föra ut bidragen till kännedom på ett sätt som får de avsedda bidragen att framstå som tydliga, öppna för insyn och begripliga, utan att detta påverkar bidragens juridiska karaktär. Allt detta sker utan någon som helst bindande kraft som skulle kunna leda fram till ett folkrättsligt fördrag.
- K. Kommissionen, som företrätts av José Manuel Barroso och Connie Hedegaard, har inte

- lyckats övertyga EU:s globala partner att delta i EU:s utsläppshandelssystem för luftfarten.
- L. Europeiska flygbolag har betungats med merkostnader för sin verksamhet, genom kravet på att de ska köpa utsläppsätter för koldioxid, i enlighet med EU:s utsläppshandelssystem för luftfarten.
 - M. Elpriserna stiger i flertalet EU-medlemsstater.
 - N. Världens koldioxidutsläpp ökar till följd av att det inte finns några klimatpolitiskt betingande begränsningar i världens största och mest dynamiska ekonomier.
 - O. EU:s klimatpolitik fortsätter att leda till en nedmontering av industribasen och produktionen i flertalet medlemsstater.
 - P. Tillgång till fossila bränslen av alla slag och till billig elproduktion utgör grunden för ekonomin.
 - Q. Kolproduktionen och kolförbrukningen har fortsatt att öka på det internationella planet och världsefterfrågan på kol har fördubblats sedan 1980.
 - R. Efter det att Kyotoprotokollet upphört att gälla är Europeiska unionen och medlemsstater som är anknutna genom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet nästan de enda som är skyldiga enligt lag att minska koldioxidutsläppen.
1. Europaparlamentet avvisar kommissionens förslag till parlamentet och rådet av den 22 januari 2014 om att ändra klimat- och energimålen från 2008 och avvisar likaså reformen av EU:s utsläppshandelssystem och minskningsmålen för perioden 2020–2030.
 2. Europaparlamentet avvisar EU:s planer på en ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030, tillsammans med alla framtida agendor för global uppvärmning och klimat, med tillhörande mål om koldioxidminskning.
 3. Europaparlamentet påpekar att EU står ensamt i kampen mot den globala uppvärmningen efter det att Kyotoprotokollet upphört att gälla.
 4. Europaparlamentet konstaterar att stora utsläppare gett vid handen att de inte har någon lust att på FN-nivå ingå några framtida bindande mål om koldioxidminskning.
 5. Europaparlamentet erinrar om att medlemsstaterna förlorar i konkurrenskraft både mot utvecklade länder och utvecklingsländer, till följd av de stigande elpriserna och betungande beskattning som direkt och indirekt beror av att EU prackat på de nationella regeringarna sin misslyckade politik.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för parlamentet lägga fram en rapport om vad EU:s klimatpolitik verkligen kostar för varje EU-medlemsstat, efter det att denna politik trätt i kraft i och med att Europeiska rådet slutgiltigt antagit direktiven 2009/29/EG och 2009/28/EG den 12 december 2008.

7. Europaparlamentet påminner kommissionen om att var och en medlemsstat har rätt att själv bestämma sina energikällor, sin metod för elproduktion, sin import och sitt val av bränsle, liksom också sättet att använda dessa energikällor.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sluta upp med att offentliggöra rättsakter och förslag om klimatskydd eller energi.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Or. en